

לזכות

החתן התמים מנחם מענדל שיי
והכלה מרת בתי גיטל תחי'

ווייס

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת,
שיבנו בית נאמן בישראל, בנין עדי עד
מתוך אושר ושמחה, ושידי' לנח"ד
לנשיא דורנו, ולכל המשפחה שיהיו

נדפס ע"י

משפחת ווייס
ומשפחת יוניק
שיחיו

תערוכה

משמחת הנישואין

של

מנחם מענדל ובתי גיטל

ווייס

יום זה י"ב סיון תש"ס

שנת החמישים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מה"מ

אל תתיראן, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם... הגיע זמן גאולתכם, ומאז (ובפרט בחדש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא" (הגדה זה בא)... ומשמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

...והמעשה הוא העיקר:

כיון שיום השבת שלאחרי זמן מית, פרשת נשא, דשנת אראנו נפלאות, הוא הזמן הכי מוכשר ומסוגל להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תנא" - מוכן שהתורה למעשה בפועל שהזמן גרמא היא בהכנה (מעין ודוגמא ומביאה בפועל ממש) לקיום היעוד "תורה חדשה מאתי תנא".

ובפשטות - התחדשות והוספה בלימוד התורה מתוך חיות ותענוג עד שמחדש חידושים בתורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע להפעולה על הולת, "העמידו תלמידים הרבה", כידוע ש"כל איש ישראל יבוא לגלות תעלמות חכמה ולחדש שבץ חדש בתורה, הן באגדות הן בגלגל הן במספר, כפי בחי שרש נשמתו, ומחוייב בדברי, פולץ ובמיוחד - התחדשות והוספה בלימוד והפצת פנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות, מעין ודוגמא "טעימה" מותרת של משיח ("מועמי חיים זכוי"), שלכן עייז מורזים וממדרים ופועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

(משיחות ש"פ נשא, י"ב ט"ו תנשא)

"יבוא שפא"א יקבל זאת בסבר פנים יפות, כשם שהגיהיה היא בסבר פנים יפות".

הרבי מחלק

תשל"ט

מחלק
סידור

וחדקה לילדי/ות בני ישראל" - היום יום...

די התחלה פון יעדער ענין דארף דאך זיין איין און אופן פון שמחה וטוב לבב - דארף מען אנהויבן מיט א ניגון שמח וואס די קינדער וועלן אנהויבן, און דער עולם וועט זיי מיט העלפן.

און אזוי ווי "איין אומרים שירה אלא על דיין" (ברכות ל"א, א) - זאלן די קינדער זאגן "לחיים" אויף יין (וואס פאר קינדער איז בעסער יין ווי אנדערע ענינים של שמחה).

אזי בקשו מיט דעם וואס מירעט וועגן דעם ענין פון לימוד התורה און נתינת החדקה - וועט מען געבן יעדערן פון די קינדער אן ענין וואס איז פארברנדן מיט צדקה: מיוזעט זיי געבן ממון, וואס דער ממון וועט ווערן זייערער, און דערנאך וועלן זיי אפגעבן זייער ממון אויף צדקה - אפגעבן וואס מיוזעט זיי געבן, אדער (מיט די קונצן וואס מימאכט אין דעם) איבערבייטן אויף אנדערע געלט, און אפגעבן די אנדערע געלט אויף צדקה.

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

און מיוועט אויך געבן יעדערן פון די קינדער א סיור - וואס אין דעם סיור זיינען דאך געדוקט כ"כ ענינים פון תורה.

..כדי אז מ'זאל ניט מבבל זיין די פורים,
[ווי מ'איז געוואוינט געווארן אז ווען מ'הויבט אן עפעס געבן, הויבט מען אן ארום-לויפן; צום אלעם ערשט ווערט מען נעק פון דעם מקום, און דערנאך ווייפט מען ניט וואוהין צו לויפן - לויפט מען פריער "ימה", דערנאך לויפט מען "קדמוה", דערנאך לויפט מען "צפונה", און דערנאך לויפט מען "גבדה" (יציא כת, יד) - אזי געלאפן און דערוויילע ווערט הערד הסדר, ביז אין אן אופן פון "עד דלא ידע" (מגילה ז, ב), ווי עס דארף זיין פורים-ציט].

איז לאחרי ההתוועדות וועט מען איבערגעבן די קינדער דעם גאנצן פלאץ, און זיי וועלן ארויפגיין, און מוועט געבן (בל"ג) יעדערן פון זיי א סיור און א דאצער אויף צדקה.

און די עלטערע (די וואס זיינען שוין גאך בר-מוצה) וועלן זיכער קיין פאראיבל ניט האבן, וויבאלד אז זיי וועלן קענען גיין שלאפן א סאך פריער, און זיי וועלן ניט דארפן ווארטן אויף די קינדער (אויב פירט אומגעזער וואס וועט זיי קענען אפפירן אין דער היים).

..אלע מיידעלאך וואס געפינען זיך אין "עזרת

"חודא שכא"א יקבל זאת בסתר פנים יפות, כשם שהגתיגה היא בסתר פנים יפות".

נשים" זאלן דארטן זאגן "רחמים" אויף סאדא וכיו"ב, און בשעת די אינגעלעך וועלן זינגען, וועלן זיי צוהעלפן דורך מחיית כפים (כרגיל בכ"כ מסובות).

..[וואס כל האמור לעיל איז ניט קיין ענין של בדיחותא (ווי א טייל געמט דאס אן) - ערב זמן מ"ת איז ניט קיין צייט אויף צו פראווען אן ענין פון בדיחותא וכיו"ב,

..בנוגע צו פסח שפייט דאך אז מ'דארף מאכן כמה ענינים כדי שלא יישנו התינוקות - און הגדו"ש איז דאך פארבונדן מיט חג"פ,

ובפרט אז מ'דארף פייץ די סיודורים מיט די געלט צו די תינוקות, דארף מען דאך פאן אן ענין כדי שלא יישנו התינוקות -

איז דער ערשטער ענין בידה - אז מ'זאל ניט מאריר זיין, וועלן זיי ניט האבן קיין צייט אויף צו אנשלאפן ווערן.

(שיחות קודש ח"ג ע' 40 ואל"ף)

ב"ה, בחודש השלישי, חודש מתן תורתנו, ה'תשל"ט
ברוקלין, נ"י.

ברכה ושלוש
מכתבך נתקבל.
ויהי רצון מלשם יתברך אשר, על פי המבואר

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

...כדי לבטא את זכרת התורה לכל אלו שבאו להשתתף בהתועדות זו שותפיותה ומפירתה - לאחד את כל בניי ביהר, כולף - אלו שלא נמצאים כאן בגופם - הרי הדרך לבטוי הכרת הפוב על ענין זה היא, עיי חלוקת ספר התניא הנ"ל (שנדפסו בו "דפי השער" דספרי התניא שהודפסו בכל קניני תבל) לכל אחד ואחת מהנמצאים כאן.

...וידר שערד פוים שויפסיקו ללמוד בספרי תניא אלו בהתמדה ושקידה, עד שיתבלו מרוב שימוש - יבוא כבר משיח צדקנו, וילמד תורה את כל העם כולו.

ובודאי שכאוי"א יקבל זאת בספר פנים יפות, כשם שהתנינה היא בכבר פנים יפות.

* * *

כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לחלק את ספרי התניא - הכריז שלא ימשיך לחלק עד שידיי פדד מפורד. וכאשר המדר הושב על בנו - חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א לכאוי"א מהאנשים - ספר תניא, ושפר של דולר.

לאחרי הזוהקה לאנשים - התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "כי בשמחה תצאו", והורה בידו הקי שלל האנשים יצאו מבית הכנסת.

לאחרי שהאנשים יצאו מבית הכנסת - נכנסו הנשים, וכל אחת קיבלה ספר תניא ושפר של דולר.

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

בסידור זה (כתחילתו "השכמת הבקרי"), תרגיל את עצמך להתבונן לפני מי אתה עומד - "לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. כמו שכתוב. הלא את השמים ואת הארץ אני מלא ומי"י."

ועל ידי זה בודאי תודרו בלימוד התורה ובקיום מצותי ובהנהגה טובה בכלל

ובכל זה-באופן המוסף והולך ואור וכשמחה ופוב

לבב.

ויקויים כך מה שנאמר: בניהם לדור אחרון

מספרים תהלות הוי ונפלאותיו אשר עשה.

והודיעה תורתנו, תורת היום אשר

קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו.

בברכת הצלחה בכל האמור

ובברכה לקבלת התורה בשמחה

ובפנימיות [דרי"ק]

(לשון הסכתב המצורף בדף הראשונה לכל סידור)

תהא שנת ביאת משיח

"הורה להדפיס הוצאה מיוחדת של

ספר התניא

ושבסיומו יכלול צילומי כל השערדים של ספרי התניא שנדפסו ע"ע ובסיום ההתועדות די"א ניסן "שמונים שנה", מחלקו לכאוי"א, בצירוף דולר לצדקה. - היום יום...

"ובדאי שכאוי"א יקבל זאת בספר פנים יפות, כשם שתנינה היא בספר פנים יפות."

החלוקה לפי הקהל, אנשים נשים ומת - נפתיימה לאחרי
אור המוקד!

(התועדות ח"ג ע' 1243 ואילך, ע"ן שם בארוכה)

תהא שנת דברי משיח

"הורה להדפיס הוצאה מיוחדת של ספר התניא
ושבסיומו יכלול צילומי כל השערות של ספרי התניא
שנדפסו ע"ע ובסיום ההתועדות די"א ניסן מחלקו
בצירוף שטר של דולר לכאו"א (ע"י אברכי הכולל
שיחיו). - היום יום..."

ענין זה קשור גם עם גודל ההשתדלות -
לאחרונה - בהדפסת ספר התניא בכל מקום שבו נמצא
יהודי, לבוא אליו או לעורר אותו להדפיס את ספר
התניא במקומו:

ספר התניא הוא - ה"מעייני" דתורת החפירות,
ובאשר מדפיסים את ספר התניא בכל מקום ומקום, היינו,
לא רק שמביאים לשם ספרי תניא ממקום אחר, אלא
שבמקום זה עצמו מדפיסים את ספר התניא - הרי פירוש
הדבר, שמקום זה עצמו נעשה המקור להפצת המעיינות
הוצה, ובאופן של דפוס חוקא, כפתגם אדמו"ר הצי"צ
שדבר הבא בדפוס הוא צדירות.

ובפרט - שאין מפתפקים בהדפסה כלפי, אלא
העיקר הוא הלימוד בספר התניא, לימוד קבוע, ובאופן

"ונבוא סכא"א יקבל זאת בסבר פנים יפות, כשם שהנתינה היא בסבר פנים יפות."

של הפצה דוקא, ומתוך שמוחה ומוב לבב.
ועד עתה - הגיעו בהדפסת ספרי התניא עד
למספר אלק, ספר התניא הוצאת האלק!

[ויש לקשר זה עם הסיום דמסכת תענית
(שנתבאר לפני) - "עתיד הקב"ה לעשות מחול
לצדיקים כו", ענין העינוף, שמועלתו - שאין לו סוף;
בעוד"ו אי אפשר לצייר ענין של אין סוף בפועל, אמנם,
בנוגע לעינוף - הרי באשר מתחילים בנקודה מסוימת של
הענוף, ועוברים את הענוף כולו עד לנקודה שממנה
התחילו, אזי מומשיכים ללכת בעינוף פעם נוספת (ומובן,
שמכיון שזוהי פעם שני - הרי ההליכה היא באופן נעלה
יותר), וכן הלאה, עד אין קץ. ודוגמתו בענין הנ"ל -
שלאחרי שמוגיעים למספר "אלף", אזי חוזרים ומתחילים
שוב מאל"ף].

וזוהו הקשר עם כללית ענין הנאולה - שהרי
באשר "פועל מטיגותיך הוצה" אזי קא אתי מר דא
מלכא משיחא.
ויש לקשר ענין זה עם יום הולדת - שהרי בהתחלת ספר
התניא מבואר הענין ה"משביעין אותו כו", דקאי על
ידידתו של יהודי.

וכפשוטם של דברים - שתוכן פרקים ראשונים
דספר התניא נאמרו ע"י אדמו"ר חוקן בקשר עם ידידתו
של אדמו"ר הצמח צדק (כמסופר ברשימות ד"ק מו"ח
אדמו"ר נשיא דורנו).

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

תהא שנת משיח טובה

קונטרס אהבת ישראל בי"א ניסן מחלק

"בקשר למלאות. מאתיים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר הצמח צדק מויה להזפיס הוצאה מיוחדת של ספר "קיצורים והערות לתניא"
לאדמו"ר הצ"צ, ובאור לערב ר"ה - יום ההולדת שלו - מחלקו לאנשים נשים וטף (בצירוף שטר של דולר לצדקה). " - היום יום...

ענין נוסף המיוחד לשנה זו:
כ"ט אצול הוא יום הולדתו של הצמח-צדק, וכ"ט אצול בשנה זו הוא יום ההולדת המאתיים (תקמ"ט-תשמ"ט), וידוע גודל העילוי דמספר מאתיים, כמבואר גם ברישומות, הערות והארזות של הצמח-צדק על הפסוק "מאתיים צנופרים את פריי" (כמוזכר כמ"ט בשבועות האחרונים).

וענין זה מוסף עוד יותר בהתבוננות ע"ד תוכנו של יום זה על מנת לנצל בראוי, בולל ובמיוחד בנוגע לכל השנה כולה, הן השנה החולפת, "תשמט ירך", והן השנה החדשה, שנת תשי"ג, דיש צומר ומסתבר צומר שהיא ר"ת "תהא שנת נסים" (כמדובר כמ"ט).

ויש לקשר זה עם תורתו של הצמח-צדק - בעל יום החולדת:

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

בדי לתקן מה שבפעם הקודמת הוצרכו להמתין כו"כ שעות מפני שהמחלק היי רק אחד - יחלקו הפעם ספרי התניא ושפורות הצדקה עיי "שפוחים", "שפוחו של אדם כמותי", עיי אברכי הכולל ומכיון שישנם חמישים אברכים לערך - תהיי החלוקה חמישים פעם מהירה יותר מאשר בפעם הקודמת. - גם באופן כזה יקח הדבר משך זמן, אצל כל - איז עצה.

וכדאי גם שתלמידי הישיבה יסייעו בהגשת ספרי התניא, הכאת אתני הפפרים, וכי"ב.

(החוננויות ד"ג ע' 1447 וא"ל)

תשמ"ו

ביום א' י"א ניסן מתחיל לחלק שטרות של דולר לאנשים נשים וטף בקביעות בכל יום ראשון.

תהא שנת חירות (ע"י) משיח

במוצאי כ"ף תשון, מחלק לכאו"א (כולל ילדים מבן י"ב שנה וילדות מבת י"א שנה ומעלה) מאמר "החלצו רב"ט" - היום יום...

(עיי' החוננויות ד"א ע' 455 ע"ד ענין החלצו שנאמר בשבת ש"פנ"ז)

"יבואי שכאי"א יקבל זאת בסבר פנים יפות, כשם שהתנינה היא בסבר פנים יפות."

והזקוקה זו תהיי לכל אחד ואחת מהאנשים נשים ומפץ (גם קטני קטנים) - כיון שהחובב דלימוד פנימיות התורה כפי שנתגבשה בתורת החסידות שייך לאמונת ה', אהבת ה' ויראת ה' זכו, וכלשון הכתוב "דע את אלקי אביך ועבדתו כלב שלם" [כמבואר בסוף פי"ג דספר התניא (סיום המאמר שנאמר בקשר להולדת הציניז) ש"ידעת... הוא לשון התקשרות והתחברות שמקשר דעתו... ייתקב מחשבתו בחזקתו, ועיי"ז נעשית לידת המדות, "אהבה ונבפי" ויראה ונבפי"] - "ששה מצוות שחובבן תמיד לא יפסק מעל האדם אפילו רגע בכל ימיו" (כמ"ש בהקדמה לספר החינוך), שחייבים בהם האנשים והגשים, וגם את המפץ מחנכים באמונת ה', וכלשון רבינו הזקן בתורה אור ש"אפילו תינקות ידעים שיש שם אלקה מצוי", ואדרבה, אצל תינקות מודגש הענין ד"אפילו ולא למדיותיו" בפשטות (כיון שאינם יודעים אודות עניני הספירות כו'), ולכן "אני מתפלל לדעת זה התניוק".

וכיון שנתנו לקשר כל ענין עם מצות הצדקה, ובמיוחד בימי המלחמות שמתחילים אמירת הפסוקות ב"פך ה' הצדקה" - יצרנו להזקקת הספר גם הזקקת שקל אחד לצדקה.

ויהי"ר שנאו"א יוסף מדיליי בכל הענינים האמורים.

ועוד והוא הענין - שהקב"ה יתן מדיליי את הגאולה האמיתית והשלימה תיבא ומיד ממש, לפני

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

ובהקדמה - שישנם ריבוי תורת של הצמח-צדק עצמו הקשורים עם ערב ר"ה ור"ה, ולאיך, ישנו המאמר הפירות של אדמו"ר הוקן בקשר ובשייכות להולדתו של הצמח-צדק, כמסופר בהרשימות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ש"הצמח-צדק" סיפר אשר, בראש השנה הראשונה לחייו - שנת תקנ"ג - אמר רבינו הגדול רד"ש משביעין אותו תהי צדיק כו', והוא הוא שלשת פרקים הראשונים של ספר התניא".

[והענין על דבר פלא - שמאמר זה לא נאמר ביום ההולדת עצמו, בערב ראש השנה, אלא בראש השנה].

ולכן, יש לקשר זה עם תורתו של הצמח-צדק על ספר התניא (כלל ובמיוחד ג' פרקים ראשונים דספר התניא) - "קצורים והערות לספר התניא", שנדפס זה-עתה בהוצאה מיוחדת בקשר עם שנת המאתיים להולדת הצמח-צדק.

ובהתאם לכך - יחלקו עתה ספר זה ל"מזכרת נצח" שתעורר על לימוד תורתו של הצמח-צדק, ותורתם של נשיאי חב"ד בכלל, ופנימיות התורה בכללות הכללות.

וכדי שלא לעשות חילוקים וכו' וכו' - יחלקו ספר זה רק להנבחים פה שישנו עתה לקבל הספר.

"ובוא" שכאו"א יקבל זאת בסבר פנים יפות, כשם שהתנינה היא בסבר פנים יפות."

כפשוטה עם ה"לקח" דתורה, ניתוסף בגילוי יותר הקשר והחיבור דישאלא עם הקב"ה (שלכן אין זו גנינה מידו של ב"ד, אלא של הקב"ה) - כיון שיישראל אורייתא וקב"ה כולא חד" (כמרומו גם ב"חוט המושלשי שבפסק "כי חלקי ה' עמו יעקב חבל נחלתו"), ובפרט עיי פנימיות התורה, בחיי פתים שבתורה, המקשרת בחיי פתים שבישראל עם בחיי פתים דקב"ה.

ובפנימיות התורה גופא הי"ז בהדגשה יתירה כמאמר חסידות הני"ז ד"ה ושאבתם מים בששון ממעיני דישוננה - שקשור ומורה על שאיבת רוח הקודש, כדאיתא פירושלמי "למה נקרא שמה בית שואבה, שמשם שואבים רוח הקודש, על שם ושאתם מים בששון. ונהו בן אמת'י מעוזי רגלים הי, ונכנס לשמחת בית השואבה וזרתה עליו רוח הקודש", היינו, שהקשר והחיבור דהקב"ה עם ישראל הוא בפועל ובגילוי עד כדי השראת רוח הקודש, וכיחד עם זה, אינו במל' ממציאותו (מחמת עוצם הגילוי), אלא הוא ממשך גשמה בנות, ונהו בן אמת'י.

ונדפס חקונטרס באופן כלתי רגיל כבריכה חגיגית (בגוון מיוחד), ומקשרים זה עם חלוקת "לעקאח" כפשוטו.

וחלקו לכא"ה מהאגשים נשים ונאף - כיון שכלא"ה מישאלא ניתנה כל התורה בולח, "לקח טוב", כמ"ש "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב", בולח גם פנימיות התורה, ובפרט שעל ידה מקיימים הציווי

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

שמתחילים לחלק ה"קיצורים והערות לספר התניא" והולך לצדקה,

ואז לא יצורכו לחשוב מה צריכים לעשות, למי צריכים ליתן ומי - כיון שהכל יעשה ע"פ חוראה ברורה מלמעלה, "מראה באצבעו ואומר זה".
(התועדות ח"ד ע' 384 וא"ת)

תהא שנת ניסים

"מורה להדפיס הוצאה מיוחדת (בעטיפה צבעונית) של מאמר ד"ה
רשאבתם

- לאדמו"ר הצ"צ, ומחלק לכא"ה מעטפה (שהכלילה):
מאמר ד"ה ושאתם - לאדמו"ר הצ"צ, "לעקאח", מכתב כללי דוא"ר תשרי, ושטר של דולר לצדקה). - הי"ז יום...

וכדי להדגיש עוד יותר שאין זו גנינה מידו של ב"ד, כי אם, גנינה של הקב"ה - הי' קיום המנהג דחלוקת לעקאח בשנה זו ביחד עם חלוקת קונטרס מאמר תורה בפנימיות התורה:

גנינת "לעקאח" - רומזת וקשורה עם "לקח טוב", גתתי לכם תורת גוי, ובתורה עצמה - פנימיות התורה, שנמשלה לרבשן כדרשת חז"ל על הפסוק "רבשן וכלב תחת לשונך" שענין זה נרמז ב"לעקאח" מעונת) דבש.

ויש להוסיף, שעיי"ז שמקשרים גנינת ה"לעקאח"

"זכרא שכא"ה יקבל זאת בסבר פנים יפות, כשם שהגנינה היא בסבר פנים יפות."

נשיא הביד, הרי לכל לראש זה קשור עם תורה שבכתב של החסידות - ספר התניא.

ולכן נוסף על גתינת השליחות מצוה לצדקה (כנהוג בבדון דא), נצרך לזה גם (ובתור דבר עיקר) את ספר התניא - תושב"כ של תורת החסידות.

וידי"ר שעניי כל ענינים אלו נזכה בתוך כלל ישראל תיבא ומי"ד ממש, ותיבא ומי"ד ממש, ותיבא ומי"ד ממש לגאולה האמיתית והשלימה.

(התועודות ח"ב ע' 241)

"מורה להדפיס

"קונטרס י"א ניסן - תש"ג"

בחווצה מיוחדת (בכריכה צבעונית), הכולל מאמר ד"ה כי ישאלך בנך ה'תשל"ח, ומחלקו ביום הבהיר י"א ניסן לאנשים נשים וטף (בצירוף דולר לצדקה). - היום יום...

"מורה להדפיס מטבעות מיוחדות מכסף בתור "מוכרת" מ"תהלכות ל"ג בעומר - תש"ג", ומחלקם בעת התהלכה (ע"י מדריכים והטנקיסטים) לאנשים נשים וטף [על המטבע - מצד אחד: תמונת ביה"כ וביהמ"ד ליובאוויטש - 770. ומסביב המילים "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. שנת הארבעים. שנת נסים". ומצד שני: תמונת מזורת ל"ג בעומר, בציון התאריך "ל"ג בעומר ה'תש"ג" בלה"ק ובאנגלית, ו"יום הלולא ברשב"ו"]. - היום יום...

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

"דע את אלפי אבין ועבדהו כלב שלם", כיון שלימוד זה מביא לאמונת ה', אהבתו ויראתו כיון שש המצוות שחובבן תמיד, שלכן גם הנשים חייבות בהם, ועדיין בנוגע ל"סוף" (עד לקטני קטנים), שחונכם חדור גם בהענינים האמורים, אמונת ה', אהוי"ר (המבוארים בפנימיות התורה), ועיי' ניתוסף עוד יותר בלימוד פנימיות התורה לאחרי שיגדלו.

ועוד והוא ג"כ עיקר - שעיי' ממהרים ומוריים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יקויים היעוד "אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותכם", ועד ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו גוי כי כולם ידעו אותי לקטנם ועד גדולם", כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכמים".

ספר השיחות ע' 84, עיי' התועודות ע' 88 להשלמות ולתיקון טעות הדפוס

"מורה להדפיס חוצאה מיוחדת של

"צבי"א"

(מוגדל) לרגל מלאת "ארבעים שנה" וביום יו"ד שבט מחלקו לאנשים נשים וטף (בצירוף דולר לצדקה). - היום יום...

"יודי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד עשר לחודש" (שהרי התפלל כבר מעריב של יום ה"א בחודש), שאז הוא התחלת הענין ש"קאי איניש אדעת"י דרבי". ומוכן שבאשר מדובר על חסידים, ועאכ"כ חסידים שנמצאים בביהמ"ד של נשיא דורנו,

"ומז"א שכא"א יקבל זאת בסגר פנים יפות, כשם שדחתנה היא בסגר פנים יפות."

רבין) בראש, ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן מופלעות מיוחדות שחונפקו לכבוד ל"ג בעומר ה'תשנ"ג - להמדרשים, והמדרשיות, עבור כאו"א מהלדים והילדות שיהיו, ולהפניקים שיהיו, עבור כאו"א מהנאספים שיהיו, ואח"כ נתן מופלעות גם לבאי-בח המשפחה.

פרם צאתו התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "הנה מזה מוזב זמה נעים שנת אחים גם יחד".]

(התועודיות ד"ג ע' 100 וא"ת)

באור לט' תמוז חילק הרבי לכבוד

יום הבחיר י"ב תמוז

קונטרס י"ג תמוז, תרפ"ח

תהא שנת אראנו נפלאות

"במוצאי כ"ף מרחשון מחלק

קונטרס עץ החיים"

לכאו"א בצירוף זולך לצדקה." - היום יום...

מהחידושים העיקריים של בעל יום ההולדת
דכ"ף מרחשון - התייפדות ישיבת תומכי תמימים,
שתכליתה ומפורתה (כפי שמבאר בקונטרס עץ החיים
"תכלית יסוד אגודתינו") "אשר הבחורים העוסקים
בתורה הנגזית יזיו יהודים (אידישן) יראים ושלמים עם
הי ותורתו... לנמוע בהם איזה הרגש פנימי בראת הי
ואהבת הי... עיקר יסוד הדבר הוא הלימוד ברא"ח

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

נוסף על הנהוג בכל שנה ושנה לפנים בחלוקה
לצדקה ש"מקרכת את הגאולה" - יוספו ויתנו מופלע
כסף מיוחדת שתשאר לזכרון מל"ג בעומר ד"תהא שנת
נפים", שתחלק לבאו"א מהלדים, ובזכותם גם
להמובגרים שהגיעו לבא, ע"פ המדר שיכריז תיכף ויעד
המסדר".

ויש להוסיף בהרמו שבנתנת מופלע של כסף:

"כסף" - הוא מהדברים שהשתמשו בכניית
המשכן והמקדש, כולל גם כלי המשכן והמקדש שכ"כ
כפים שהיו מושתמשים להקרכת הקרבנות נעשו מכסף.

והוראה מזה - שאף שיבוללים להשתמש בכסף
עבור ענינים גשמיים וחומריים, לוקח יהודי כספו והתנו
ונותנו עבור עניני טוב וצדקה, ובפרט צדקה הקשורה
עם עניני קדושה וטהרה.

ונתנת מופלע של כסף זו תזכיר ותעורר את
כאו"א להוסיף עוד יותר מניצול כל עניני העולם
לתכליתם הראוי, ובנקודה העיקרית - למוח ולרוח עוד
יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ויה"ר שעוד באמצע החלוקה, ואולי כבר
בהתחלה החלוקה, תיכף ומיד ממש, הולכים לקבל פני
משיח צדקנו, ויחד עם משיח צדקנו הולכים לאיצנו
הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית
המקדש ולקדש הקדשים, והילדים (תינוקות של בית

"יברא' שכאו"א יקבל ואת כסבר פנים יפות, כשם שהתנהג היה כסבר פנים יפות."

"בליל כ"ה מרחשון מחלק מאמר
"אנכי מנן לך - ותרע"ח"

לכאו"א, בצירוף דולר לצדקה." -היום יום...

...ביון שבהשגחה פרטית נתגלה בפמיכות לבי"ח מרחשון
 מאמר חדש של בעל יום ההולדת (שאמרו בשנת
 תרע"ח, ואנפ"ב, נתעלם במשך עשיריות שנים, ונתגלה
 בימים אלה דוקא), ידפיסו ויחלקו לכאו"א (כלי נדר) גם
 מאמר זה¹⁰², שעיי"ז יתוסף עוד יותר בלימוד ההפידות
 (ובלימוד התורה בכלל), ובאופן לימוד המביא לידי
 מעשה.

(הערה 102:) באור ליום ג' (שתוכפל בו כי טוב) כ"ה מרחשון נתן
 כ"ק אדמו"ד שליט"א לכאו"א מהאנשים נשים וטף, מאמר ד"ה אנכי
 מגן לך תנע"ח, בצירוף סטר של דולר לצדקה (המו"ל): (כנ"ז 138)

"בי"ט כסלו מחלק הוצאה חדשה ומוגדלת של ספר

התע"א

בצירוף דולר לצדקה." -היום יום...

...בי"ט כסלו דשנה זו מלאו קצ"ב שנה להגאולה
 דיי"ט כסלו בפנים הראשונה (היתקנ"ט-התנש"א),
 שמספר קצ"ב הוא (א) אותיות "קב"ץ, שמרמז שכבר
 נפתיימה העבודה דומן הנלות בקיבוץ ואסיפת הניצוצות
 (שמשיב"ל זה הג"ה הקב"ה את ישראל לפני האומות)

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

שידענו את ה' ומתוך כך יבואו אל ידאת ה' ואהבת ה' .
 ובוה דוקא יחיו בלימוד התורה הנגלית כו"י (ועד"י)
 בשאר הקונטרסים הידועים שלו, היינו, שההתעסקות
 בלימוד החפידות, "דע את אלקי אביך ועבדתו כלב
 שלש", תהי' יסוד ועמוד גם בחינוך הצעירים, תלמידי
 הישיבות.

ועוד ועיקר - שהחינוך ברוח זו ("לנפוע . . הרגש
 פנימי בראת ה' ואהבת ה'") צריך להיות גם בנוגע
 לילדים קטנים, כפי שלמידים מהסיפור הידוע שסיפר ל"ק
 מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו אודות בעל ההולדת,
 שבקטנותו (כדמותו בן די אוי"ה שנים) השתוקק לגילוי
 אלקות עד כדי כך שבכה על זה שהי' אינו גראה אליו
 כמו שנראה לאברהם...

וזהו גם א' הטעמים להדפסת קונטרס עין החיים
 בחוצאה מיוחדת וחלוקתו לכאו"א מאנשים נשים וטף
 בסיום וחותם יום ההולדת כ"ף מרחשון (התחלת ערב
 שבת זה).

- אשר, צמותר לפרש שהכוונה היא שילמדו
 בקונטרס זה, ובאופן לימוד מביא לידי מעשה, וכמ"ש
 בסיום וחותם הקונטרס: "ואחר כל הדברים האלה הנני
 מבקש אתכם שימו לבכם אל כל הדברים הנאמרים
 בקונטרס הזה, והיו הדברים האלה על לבכם תמיד, כי
 כבר עצי הדבר מאד להגיד ולחזור ולהגיד, ולזאת ידיו
 הדברים האלה תמיד נגד עיניכם ולא ישכחו מאתכם,
 והיא חייכם ואורך ימיכם ובוה תחיו חיי עולם כו"י .

"נבוא' שכאו"א יקבל זאת בסדר פנים יפות, כשם שהנתינת היא בסדר פנים יפות,"

וואס ביום (צײַל) זדזילא האט מען געמיינליך יעדערן א קונטרס) מאמר דײַה ברזן שנעט ניסים (תרמיד) פון דעם רביײַן (מהררשי״ב) גײַע, א הנחה געשריבן דורך בנו יחידו מולא מקומו, דער בעל הדילא.

לכל צראש - איז דאס מעורר אויף צענדען דעם מאמר, און מוסף זיין אין צימוד התורה בכלל, ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא צידי מנשה, כולל - מקיים זיין די ציודים און תורות וואס שטייען אין דעם מאמר.

ביחד עם זה האט מען אויך געמיינליך צוויי שפירות בכדי אפגעבן צידקה...

ועוד והוא העיקר - אז מגיד דבריו ציעקב חוקיו ומשפטיו צישרא״ל: דער אויבערשטער איז מקיים די בקשה וואס שטייט אין סיום המאמר - ״שעשה ניסים לאבותינו, והבקשה הוא שיהי, גם בזמן הזה״.

אז נאך אין די צעצפע געניס פון גלות (מצרים) איז ״ולכל בני ישראל די אור במושב״תם״, (ספר השיחות ע' 300)

״בט״ז איר (תענית ״בה״ב״) מחלק לכא״א (אחרי תפלת ערבית)
דבר מלכות״

שנדפס בהוצאה מיוחדת ומכיל בתוכו ארבע משיחותיו ביאוריו ברמב״ם הל' מלכים (״הלכות מלך המשיח״)

״לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר״

שכלל העולם כולו (עם כל פרטי השינויים שבהם - קבין שנה, מלשון שינוי, שבועות כל השינויים האפשריים), וגם (ב) ״קצבי״ - מלשון קצבה והפסק, ״יקצב שנה״, קצבת זמן, היינו, שכבר נפסק ונקצב ונסתיים הזמן (וכפ עניני העבודה שפעלו בזמן זה) להפצת המעיינות הוצה שהתחיל ב״ט כסלו קצ״ב שנה, ומוכנים כבר לקיום ההכפחה שכיפועו מעינותיך הוצה אתי מר דא מלכא משיחא.

וזהו א' הפעמים להדפסת ספר התניא (תושב״ב לתורת המידות הב״ד) בהוצאה חדשה (ובפורמט גדול) וחזקתו לכא״א מהאנשים והנשים והטף בקשר ובשייכות צ״ח הגאולה י״ט כסלו קצב שנה״ - כדי להדגיש בפועל ובגלוי צ״עני אשר שלימות העבודה, דיפועו מעינותיך הוצה במשך קצב שנה, סוף זמן הגלות, ״קן דימים״ (קין דשמאלא״ל סוף הגלות), ותיקף ומיד באים צ״קין דימים״ (קין הגאולה).

(ספר השיחות ע' 188 וא״ל)

״בגר ג' דחנוכה מחלק לכא״א מטבע של דולר מיוחד בתור דמי חנוכה (בכיס מיוחד, עליו מודפס ״חנוכה ה'תנש״א״).״ - היום יום...

״ביו״ד שבט מחלק מאמר
ברוך שעשה ניסים - תרס״ד״
 בצירוף עם דולר לצדקה.״ - היום יום...

איז דעם אלעם קומט צו נאכמער דורך דעם

״ומדא שכא״א יקבל זאת בספר פנים יפות, כשם שהנתינה היא בספר פנים יפות״

בנושא גאולה בצירוף שטר של דולר לצדקה. "היום... יום..."

ולכן, יתנו עתה לכאוי"א שליחות-מצוה על מנת לתת לצדקה, וכן יתנו (כלי נדר) שליחות-מצוה לצדקה גם לאחר תפלת מערב, בצירוף קונטרס דעניני תורה (פסקים מ"תושב"ב, מאמרי חז"ל מ"תושב"ב וכו', וביאוריהם בפנימיות התורה, תורת החסידות) בעניני הגאולה.

והעיקר - שבהמשך להיבט עתה יוכלו להראות באצבע ולומר "הנה זה (מלך המשיח) בא", שכבר בא, ובאופן שר רנה ושמחה ("הנה לשון שמחה"), ולשא פשטי"עך, אלא כפשוטו ממש גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, ממש ממש.

(התועודות ח"ג ע' 201)

"בל"ג בעומר מחלק מטבע מיוחדת (בקשר לב' איר) - עליו מודפס מצד אחד ב' אייר, תפארת שבתפארת ה'תנש"א, ותמונת בית אגודת חסידי תב"ד - 770 ומצד השני "יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע ב' אייר תקצ"ד י"ג תשרי תרמ"ג", ומסביב פתגמו המפורסם "און איך זאג לכתחילה אריבער", וכן "שנת הצדי"ק, שנת אראנו נפלאות": -היום יום...

וכדי למהר ולזרז את הגאולה תיכף ומיד ממש, כיום ל"ג בעומר דשנה זו - יש להוסיף במצות הצדקה, כמארז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

"וברא שכו"א יקבל זאת כסדר פנים יפות, כשם שתנחמה הוא בסדר פנים יפות".

ולכן, יחלקו עתה מופבעות, שוה כסף, וכאוי"א מהמקבלים יתן תמורתו (ובהוספה משל) לצדקה (להחיות נפש עני) בהקדם האפשרי, בליזה זה [ראף שליחה אינו זמן צדקה, הרי כשנותנים לגבאי צדקה יכולים ליתן גם בליחה], וכל חז"ל ומקדים היו משובח.

(התועודות ח"ג ע' 215)

"ביום הבהיר כ"ח סיון" - יובל החמישים לבואו "איש וביתו" לארה"ב - חצי כדור התחתון, מחלק לכאו"א "קובץ כ"ח סיון - יובל שנים"

המכיל בתוכו: א) "פשר היום" - פרשת נס ההצלה. ב) "שער התורה" - שיחות ומאמרים שלו בעינא דיום זה כו', בציוף דולר לצדקה. "היום יום..."

יובל שנים להצלת כ"ק אדמו"ר שליט"א

והרבנית הצדקנית נ"ע - יבחל"ח - ממנוק הבכא האירופי וביאתם צלחה לארצות הברית, ביום ב', כ"ח סיון ה'תש"א - (כתרת השיחה)

[התפללו תפלת ערבית, ולאחרי התפלה המשי"ח כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

(הערה 97): לאחר התפלה הכריז הגבאי שי שתהי' כעת הפסקה ואח"כ יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הקונטרס והשטרות לצדקה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (בחיד): אנשטאט מאן א הפסקה, וועט מען איצטער מאכן א המשך (ביז עס וועלן אנקומען די קונטרסים). וראה לקמן בהשיחה. המו"ל².

(ספר השיחות ח"ב ע' 635)

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

ודוגמתו פגדו"ד - שנתנית ה"לעקאח" רומז על ההכנה והכניסה ל"השלימות דלימוד התורה ("לקח טוב") לעתיד לבוא, "תורה חדשה מאתי תצא", "מאתי" דייקא, ועד"ז "לקח טוב נתתי לכם", שקאי על לימוד פנימיות התורה מהקב"ה נעצמו,

(התועודות ז"ג ע' 302 וא"ת)

"בטו"ב כסלו - מחלק לכאו"א

"קונטרס דרושי חתונה - תרפ"ט"

בקשר עם יום החתונה ב"ד כסלו), בצירוף שתי דולר לצדקה. "היום יום...

"בזאת חנוכה והמשכו במוצאי זאת חנוכה - מחלק לכאו"א מטבע מיוחדת של דולר בצירוף שטר של דולר בתור דמי חנוכה "חנוכה געלט" (בכיס מיוחד עלי מודפס "חנוכה תשנ"ב") - היום יום...

כפ"ל האמור מיתוסף במיוחד עיי שנמים עתה בעשיית כאו"א - שליח לנתנת הצדקה, שמורות עוד יותר את הגאולה -

אנ"פ שאנו חוקים בכמחוננו בהקב"ה, שמצד עצם הבקשה - נקשת הגאולה האמיתית והשלימה - שהוספנו זה-עתה, הקב"ה יביא את הגאולה השלימה, ובאופן דתנית דמי-חנוכה ל"נער ישראל ואהבהו", שנתנתם היא באופן שהנתנה פועלת שמחה ב"נער".

"לכל לראש - איז דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

תהא שנת נפלאות בכל

"בכ"ף מ"ח מחלק לכאו"א מאמר שלו
"קונטרס - כ"ף מ"ח - תשנ"ב"
 בצירוף דולר לצדקה. "היום יום..."

"בכ"ז מ"ח - מחלק לכאו"א

"קונטרס סיום והכנסת ס"ת"
 בצירוף שתי דולר לצדקה ופרוסת "לעקאח" (בקשר לסיום ס"ת לזכות ולע"נ הרבנית הצדקנית נ"ע). "היום יום..."

וכדי למחוק ולרזו עוד יותר - מקשרים זה עם נתנת צדקה, "גדולי צדקה שמקדבת את הגאולה" (פרג"ל כגון-ד"א).

ונוסף לזה - נתנת קונטרס של פנימיות התורה כפי שנתבארה באופן ד"תפרנסון בתורת חסידות חב"ד, כידוע שלמוד פנימיות התורה מביא ("הכח"א) לימות המשיח,

וגם - נתנת "לעקאח" עיי שמצינו במנהג ישראל בהכנסת ילד יהודי ל"חדר", שנוסף לכך שמתחילים באמירת פסוק בתורה מספר של תורה (חומש וכו"ב), נותנים לו גם "לעקאח" שרומז על מ"ש "כי לקח (כמו "לעקאח") טוב נתתי לכם תורתני גוי".

"מודא שכאו"א יקל זאת מסר פנים יפות, כשם שהנתנה היא מסר פנים יפות"

"ביו"ד שבט - מחלק לכאו"א
"קונטרס מאמרים - תרפ"ב"

בצירוף דולר לצדקה. "היום יום..."

(עיין שיחות קודש ח"ב ע' 581. הרבי אמר שיחה שלכאורה אינו

נוגע להתחזקה. הרבי גם חילק שתי דוגמ)

"בכ"ב שבט - מחלק לכאו"א

"קובץ כ"ב שבט - תשנ"ב"

בצירוף שטר של זמ"ש דולר לצדקה ופרוסת "לעקאח".

-היום יום...

(עיין שיחות קודש ח"ב ע' 648 וא"ל. הרבי אמר שיחה שלכאורה

אינו נוגע להתחזקה.)

"בפורים קטן - מחלק לכאו"א מאמר שלו

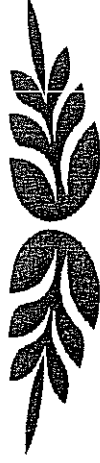
"קונטרס פורים קטן - תשנ"ב"

בצירוף דולר לצדקה ופרוסת "לעקאח". -היום יום...

אור לי"ד אד"ר תשנ"ב

(עיין שיחות קודש ח"ב ע' 751 וא"ל. הרבי אמר שיחה שלכאורה

אינו נוגע להתחזקה. הרבי גם חילק שתי דוגמ)

וכידוע גם במנהגי רבותינו גשיאוינו, שנהגו לרתת
 למו-חנוכה, ועד כדי כך, שנתנו לבני-ביתם גם לאחרתי
 שהתחתנו והיו להם בתים בישראל לפני עצמם, ולאחרי
 שהיו להם ילדים, כך שהם עצמם היו נותנים כבר דמי-
 חנוכה -

[המזכיר שיי הצינע לכ"ק אדמו"ר שליט"א
 להמשיך את החלוקה למעלה, ליד הוכל קדשו, וכ"ק
 אדמו"ר שליט"א ענה שהוא יחלק בבית הכנסת.
 ובהמשך לזה אמר:]

הצינע שהחלוקה תהי' למעלה, ואף שזה קשור
 עם הליכה מלמטה למעלה, יחלקו כאן מצד שירחא
 דציבורא.

ועוד והוא העיקר - שכשנמצאים ב"מקדש מעט"
 כלפי, ובפרט שזהו בית הכנסת ובית המדרש ובית
 שעושים בו מעשים טובים, בית המשולש - אזי קל יותר
 לפנות את ה"מעבתי" ("דער אריבערגיין") אל "מקדש
 אדני-נוגנו ירו"י".

כך שאין צורך להוסיף בקשה מיוחדת, אלא
 מבקשים רק מהקב"ה שיקח כל אחד מאתנו מהבית
 המשולש הזה - אל בית המקדש השלישי.

ועוד והוא העיקר - תיבף ומיד ממש.

(שיחות קודש ח"ב ע' 473)

"לכל לראש - אין דאס מעורר אויף לערנען דעם מאמר"

"ובדוא שכאו"א יקבל זאת בסדר פנים יפות, כשם שהנתינה היא בסדר פנים יפות."

